

ת"פ 32356/04 - מדינת ישראל נגד ארתור ריפס

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 22-04-32356 מדינת ישראל נ' ריפס

לפני כבוד השופט זהר דולב למתן

מדינת ישראל

המאשימה:

ע"י ב"כ עווה"ד ליבי יעקובי

נגד

ארתור ריפס

הנאשם:

ע"י ב"כ עווה"ד דמיטרי דוגמן

גור דין

כתב האישום, הסדר הטיעון, הכרעת הדין והשתלשלות ההלין

1. ב-6.9.22 הוצג בפני כב' הש' (כתוארה אז) חלפון-נזריאן, הסדר טיעון, במסגרתו הוגש כתב אישום מתיוון והנאשם הורשע, על פי הודהתו, ב-**החזקת סם שלא לצורך עצמית**, בהתאם לסעיפים 7(א) ו-7(ג) רישא ל-**פקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש]**, התשל"ג-1973 (להלן: **פקודת הסמים**). על פי עובדות כתב האישום, ב-7.4.22, בשעה 23:49 או בסמוך לכך, החזק הנאשם בדירה שברחוב בר יוחאי 15/8 שבעיר ירושלים (להלן: **הדירה**), 1.3 ק"ג קנבים (מחולק לחידות בתוך ארגז בסלון הדירה ובתוך ארגז ליד הכיור בדירה) ו-5 יחידות 35 DELTA9-TETRAHYDROCANNABINOL מ"ל (להלן: **הידרוקannabinול**) במטבח הדירה, שלא לצורך העצמאית.

2. ההסדר לא כלל הסכמה עונשית, והנאשם הופנה לשירות המבחן לעירication תסיקיר בעניינו, ב"כ הנאשם ביקש כי תיבחן שאלת ביטול הרשותה והדין נדחה לשמעית טיעונים לעונש בפני כב' הש' בונדה ב-5.2.23. הדיונים בתיק נדחו מעט לעת מסיבות שונות, לרבות בהמלצת שירות המבחן, עד שביום 3.7.23 קבעה כב' הש' בונדה כי הטיעונים לעונש ישמוו ב-7.1.24. מספר חדשם לאחר מכן הועבר לדין לפני. משהתקבל תסיקיר סופי מועד הטיעונים לעונש הוקדם ליום 14.12.23. בשל שירות מילואים של ב"כ הנאשם הדיון נדחה מספר פעמים עד שלבסוף הטיעונים לעונש נשמרו ב-20.3.24. במסגרת הטיעונים לעונש עתרה הגנה לביטול הרשותה, גם ששירות המבחן לא בא בהמלצתה, נכון העדר נזק קונקרטי. אמןם "אי הרשות אינה עונש" ו-"**שאלת אי הרשות היא שאלה עצמאית ונפרדת אשר נבחנת במוחוזותינו בהתאם לתנאי הלכת כתוב**" [ראו רע"פ 3195/19 אגוזי נ' מדינת ישראל (4.7.19)]. ההדגשות במקור - זד"ל] - מצאתי לנכון לדון בנושא זה לאחר קביעת המתחם וההתיחסות לניסיותיו האישיות של הנאשם.

קביעת מתחם העונש ההולם

3. אמות המידה ואבני הבוחן בהן התחשבתי בקביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לסעיף 40ג(א) ל-חוק

עמוד 1

העונשי, הן כמפורט להלן:

א. **הרככים החברתיים שנפגוו מביצוע העבירה** הם, כאמור על ידי ב"כ המאשימה, הגנה על שלום הציבור ובריאותו מפני הנזקים הישירים והעקיפים שנגרמים עקב השימוש בסמים, כמו גם השמירה על הסדר הציבורי ובטיחו הציבור. נפסק לא אחת, כי עבירות הסמים מחוללות פשיעה, אגב הפצת הסם וצריכתו. מעבר לנזקים הישירים הנגרמים למשתמשי הסם, משפחותיהם וסביבתם הקרויה - נגע הסמים מלאה ואף יוצר עבירות נוספות, ובכל זה עבירות רכוש, בשל הצורך להשיג את מנת הסם, ולעתים אף אלימות, שמבצעות כתוצאה מהשימוש בסמים, או במהלך ביצוע עבירות הרכוש.

ב. אין להקל ראש-ב- מידת הפגיעה בערכיים החברתיים. בית המשפט העליון עמד לא אחת על פגיעתן הרבה של עבירות הסמים בערכיים המוגנים ועל תפקיד בית המשפט במאבק בפגיעה הסמים, כמו הצורך להוכיח את אחת מחוליות הפצת הסם, לרבות בהחזקתו שלא לצורך עצמית. כך נקבע בסעיף 5 לפסק דין של כב' השופט עמיות בע"פ 3172/13 **סואעד נ' מדינת ישראל** (7.1.14) (להלן: **פס"ד סואעד**) -

"על פגיעתן הרעה של עבירות הסמים ועל תפקידו של בית המשפט במאבק בפגיעה הסמים לצד גורמים וגופים נוספים, עמד בית משפט זה פעמים רבות... אין ספור מילים נאמרו בדבר הצורך להוכיח בכל אחת ואחת מחוליות הפצת הסם ואם אוסף דברים, יהיה כמכניס תבן לעפרים...".

וראו גם קביעה כב' הש' ארבל בע"פ 60/2000 **מדינת ישראל נ' ויצמן ואח'** (20.7.06) (להלן: **פס"ד ויצמן**) בו הוחמר עונשם של מי שהחזיקו בסם מסוכן מסווג קנבוס שלא לצורך העצמית, הרלוונטיות לעניינו, הגם שם דבר בכמות גדולה מזו שבתיק שליפני -

"חומרת העבירה, הנגזרת במידה רבה מכמות הסם בה מדובר, צריכה גם היא לבוא לידי ביטוי ראוי, וכך גם הצורך להרטיע את היחיד ואת הציבור מפני שליחת ידם בתחום זה המוביל רוח קל. המאבק בפגיעה הסמים מחיב כי התייחסות לכל החוליות בשרשראת המסתימת בהגעת הסם לציבור תהא חמירה ועל כל מי שמהווה חוליה מחוליות הרשות לדעת כי הוא נוטל על עצמו את הסיכון שבנשיאה בעונש המשקף את חומרת העבירות שביצעו ואשר משקף את הנזק שבמעשייהם לחברה".

באשר לפגיעתו הרעה של סם מסווג קנבוס, שלא נמנה על הסמים הקטלניים שב- **פקודת הסמים**, בערכיים המוגנים - נקבע על ידי כב' הש' ארבל בע"פ **פס"ד ויצמן** -

"אכן, הסם לגביו עברו העבירות בהן הורשו המשבים נחשב סם 'קל'. יחד עם זאת, סם מזיק הוא והחוקק מצא לאסור השימוש בו בפקודה... אין להקל ראש בעבירות

הנוגעות לשמות המוגדרים כ'קלים'."

ג. בוחנת מדיניות העונשה בהנוגעה לפסיקה מלמדת על קשת רחבה של עונשה. אורך המאסר ואופן ריצויו תלוי בסוג הסם, כמוותו ונסיבות החזקתו. בטיעונים לעונש הפנו ב"כ הצדדים לפסיקה ועליה הוסיף פסיקה נוספת. כל מקרה ונסיבותיו, יש לאבחן המקרים השונים למקרה שלפני, אם כי יש פסקי-דין מהם ניתן לגזר אמת-מידה לעונשת הולמת -

(1) רע"פ 636/21 לוי נ' מדינת ישראל (16.2.21), אליו הפניה ב"כ המأشימה - נדחו ערעור ובקשת רשות ערעור. בגין החזקת כ-760 גרם חשיש, נקבע מתחם 6-12 חודשים מאסר בפועל. השתו 4 חודשים מאסר לריצוי בעבודות שירות, תוך חריגה לפחות מהמתמח משיקולי שיקום. בנוסף השתו מאסר מותנה וմבחן לשנה. כב' הש' אלרון קבע "שיקולי שיקומו של הנאשם אינם חזות הכל. הקביעה כי שיקולים אלו מצדיקים סטיה לפחות ממתמח העונש, אינה שוללת אפוא, כשלעצמה, את הצורך לאזן בין שיקול זה ובין שיקול העונשה הנוספים הדריכים לעניין".

(2) עפ"ג (מחוזי-ב"ש) 20-01-20297 גבריאלוב נ' מדינת ישראל (19.2.20), במסגרתו חזר בו המערער מעורערו על ת"פ 19-06-2019 מדינת ישראל נ' גבריאלוב (20.11.19), אל שניהם הפניה ב"כ המأشימה - בגין החזקת כ-1.8 ק"ג קנבוס מחלוקת ליחידות, נקבע מתחם 6-20 חודשים מאסר בפועל. השתו 12 חודשים מיום מעצרו, מאסר מותנה, 2,000 ל"ק קנס, התching'יות וחילוט 4,450 ל"ק שנתפסו על הנאשם. גם שכמיות הסם דומות, קיימים שונים, בהתאם לנסיבות האישיות, לרבות בעבר.

(3) ת"פ (שלום-אילת) 20-08-9933 מדינת ישראל נ' טדלה (9.6.21), אליו הפניה ב"כ המأشימה - בגין הרשעתו, לאחר ניהול הוכחות, בהחזקת 1.3 ק"ג קנבוס באוטובוס ליד מחסום הכניסה לאילת, נקבע מתחם 18-6 חודשים מאסר בפועל. חרף גילו הצער השוות 12 חודשים מאסר בפועל והופעל מאסר מותנה במצטבר, אך שך הכל השתו 18 חודשים מאסר בפועל, מאסרים מותנים, 5,000 ל"ק קנס ושנת פסילה בפועל.

ד. בפסקה עוברת כחוט השני החשובות שיש ל-**ניסיונות הקשורות בבייעוץ העבירות**, בהתאם לסעיף 40**יט ל-חוק העונשין** ובכלל זה סוג הסם, ואופן החזקת הסמים וכמותם. עיון בפסקה מלמד, כי אין דין החזקת סמים מסווג קנבוס וחשייך דין החזקת סמים קשים וקטלניים יותר, אין דין החזקת גרים בודדים דין החזקת קליגרמים רבים ואין דין החזקה לשימוש עצמי דין החזקה שלא לשימוש עצמו. משכך התחשבתי בנסיבות הבאות:

(1) החזקת סם שלא לשימוש עצמי היא עבירה שמעצם טيبة וטבעה **קדם לה תכנון**. הימצאות הסמים במקומות שונים בדירה, מוחלקים ליחידות, כמתואר בעובדות כתוב האישום בהן הודה, מלמדת עמוד 3

אף היא על התכנון המוקדם.

(2) **הנאשם הוא המבצע היחיד והעיקרי של העבירה.**

(3) מקובלת עלי טענת ב"כ הנאשם, כי **הנזק שנגרם מביצוע העבירות לא רב, בהינתן כי הנסיבות נתפסו - אולם אין להקל ראש בנזק שהוא צפוי להיגרם מביצוע העבירות**. מדובר באמן בסם שלא נמנה על הקטלניים שב-**פקודת הסמים**, כנطن על ידי ב"כ הנאשם - אולם נפסק לא אחת כי "אל לנו לטעות - השימוש בקניבוס אסור. לטעמי זה אינו סמך אלא סמך פחות חמור" [ראו סעיף 4 לפסק דין שכל כב' הש' הנדל בע"פ 5807/17 דרחי ב' מדינת ישראל (18.6.18) (להלן: עניין דרחי)]. הנסיבות שהוחזקה היא למעלה מפי 85 מהנסיבות שנקבעה ב-**פקודת הסמים** לשימוש עצמי יש בכך כדי להשילר על הנזק צפוי היה להיגרם מהעבירות, ללא נתפסו הסמים.

(4) **הסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירה** - נתתי דעתך לטענת ב"כ הנאשם, וכעולה מדברי הנאשם לשירות המבחן, כי הנאשם התכוון לחסור בעליות רכישת הסמים, רכש כמות גדולה במחיר מופחת, שנעננה להצעה באפליקציית ה"טוגראם".

מתחם העונש ההולם

4. הנאשם הורשע בעבירה אחת המהווה איורע אחד, משך מתחם העונש ההולם נع בין **מספר חדש מס' מאסר, אשר יכול השירות בעבודות שירות, עד 18 חודשים מאסר בפועל**, לצד עונשה נלוית, הכוללת עיצומים כלכליים ופסילה.

5. עבירות סמים הן עבירות כלכליות וככאלו מחייבות עיצומים כלכליים. לצד זאת, בהתאם לסעיף 4ח ל-**חוק העונשין**, התחשבתי במצבו הכלכלי הנטען של הנאשם, ובכלל זה חובותיו כעולה מהתשקירים, שכן כשמדבר בקשר - אין דין פלוני כאלמוני. משכך, **מתחם הקנס הוא 2,000 ל-10,000 נק.**

6. כפי שנקבע בפסקה ובהתאם להוראות סעיף 3א ל-**פקודת הסמים**, בעבירות הקשורות בסמים מסוימים יש חשיבות לפסילה. **מתחם הפסילה נע בין פסילה מותנית לבין פסילה בפועל.**

נסיבות שלא קשורות לביצוע העבירה

7. בהתאם להוראות סעיף 4ג(ב) ל-**חוק העונשין**, התחשבתי בנסיבות שלא קשורות לביצוע העבירה, כמפורט בסעיף 4יא ל-**חוק העונשין**, כעולה מהתשקירים הנושאים תאריכים 28.11.23, 1.6.23, 2.1.23, 11.2.24, מתייעוני הצדדים לעונש וմדברי הנאשם:

(1) **רקע משפחתי** - הנאשם כבן 25, רווק, ומתגורר בבית אביו באופקים. הנאשם הוא הצעיר מבין 2 ילדים הוריו. הוריו התגרשו בהיותו בן 6. אביו נשא שוב לפני כעשור לבת זוג עמה לא הביא ילדים לעולם. אמו מקיימת קשר זוגי מזה כעשור ומקשר זה הביאה לעולם בן נוסף. מהתסקרים בענינו עלתה תמונה מורכבת של יחסיו עם הוריו, אשר היה בה כדי להשפיע על מהלך חייו, כפי שיפורט בהמשך.

(2) **נסיבות חיים שהייתה להן השפעה על ביצוע העבירה -**

בפן המשפחתי - לאחר גירושו הוריו החליט כי אביו יהיה זה שיגדל אותו. תחיליה לא ראה את אמו בתדריות גבוההה, אך במשך תדריות מפגשיו עמה גברה. אביו תואר כ אדם קשה, שמתעצבן בקלות, אשר חל שינוי לרעה לאחר נישואיו השניים ועמו הנאשם לא יכול לשוחח ולש特派 אותו בפתחות. עקב ויכוחים של הנאשם עם אשת האב מצד אחד ועם אמו מצד השני, ובהמשך מקום פיזי עברו בבית האם - נאלץ הנאשם להعبر שנות ילדותו במעברי בתים. הנאשם לא חווה בית חם ואוהב ודמויות הוריו שחש מהם אהבה ותמיכה.

בפן הלימודי - עד כיתה ז' היה תלמיד אהוב ולא בעיות התנהגות. בכיתה ז' החל להיעדר מבית הספר ולחווות בעיות התנהגות, בשל הבלבול על רקע מעבר בין בתים וויכוחים שהתגברו בשנים אלו עם הוריו ובני זוגם. בכיתה ט' החלטת לעזוב את בית הספר, למורת רוחם ועצמתם של הוריו ומוריו, והחל בחיפוש עבודה, בעיקר בלילות, כדי להמעיט שהייתה בבית אביו ולמנוע חיכוכים עם אשתו.

שירות צבאי - תחיליה התגייס ל"חווות השומר" ועבר טירונות קרבית, לאור שאיפתו ורצונו להיות לוחם. לא התאים לשרת ביחידת קרבית ולכן לא היה מעוניין להמשיך שירות צבאי. הדבר בא לידי ביטוי בבריאות ועריקות ובמהלך אף ריצה מסרים בכלא צבאי. שירות שניתים ושהורר על רקע בעיות ממשמעת. לאחר שחרורו שב להתגורר בבית אביו.

שימוש בחומרים משני תודעה - החל צריכת חומרים ממקרים בגיל 15, עת חבר מבית הספר חש אותו לסמים. לאחר שהתנסה, חש רוגע והצליח לבРОוח משלגרת חייו. צרך הסמים בתדריות יומיית ללא ידיעת הוריו. הפסיק צריכתם מאז מעצרו בתיק זה.

(3) **נטילת אחירות** - הנאשם נתן אחירות מלאה מיד, עוד בחקירתו במשטרת הודה בשלב מוקדם של ההליך, כבר ב-6.9.22, כחמשה חודשים לאחר הגשת כתב האישום וביצוע העבירה. הנאשם הביע חרטה בפני שירות המבחן. בדבריו לעונש שב והביע צער וחרטה על מעשיו "**אני מצטער מאוד על העבירה שעשית, אני כבר לא במקום שהייתי**".

(4) **מאਮטי הנאשם לחזור למועד** - לדברי הנאשם מעט מעצרו בתיק הפסיק לעשות שימוש בסמים, ואכן תוצאות בדיקותיו לארוך כל ההליך העידו על ניקיון מסוים (למעט בדיקה אחת אליה לא התיציב עקב חול), אך הודיע מראש. בכל תסקרי המליץ שירות המבחן על ענישה צופה פני עתיד ו-250 שעות של"ז:

פסקור 2.1.23 - הנאם שלל צורך בטיפול קבועתי, התקשה להשתלב בסדנת הינה לטיפול ואף התקשה בשיח פרטני, אך ביקש לבחון אפשרות של השתלבות בהליך טיפול פרטני. בהקשר זה מקובלת עלי טענת ב"כ המשימה, כי עמדת השוללת נזקקות טיפולית וטענתו שהוא לא מכוון לא מתישבת עם צريقת סמים מגיל 15 ובמשך כ-8 שנים. בשל עמדת זו נשללה אפשרות התאמתו לבית משפט קהילתי ולא הומלץ על ביטול הרשעתו.

פסקור 1.6.23 - הנאם השתלב בשיחות פרטניות והקפיד על הגעה בזמן, גילה אחריות ורצינות. תחילת התקשה לשתקף מעולמו הפנימי, אך בהמשך הצליח להיפתח ולהביא עצמו לידי ביתו. לדבריו, הרחיק מחייו אנשים שלא היטיבו עמו ועם אורחות חייו, מעוניין ללמידה ולהתפתח בתחום הקבלנות, גילה אחריות במצבו הכלכלי והגיע להסדר חובות עם הבנק, שהוביל להסרת העיקולים. הנאם ציין כי הוא שואף לעצמאות תעסוקתית והקמת בית ומשפחה. שירות המבחן התרשם כי הנאם נתרם מהטיפול שעבר ובמסגרת השני שעשה אף הפסיק לעשן סיגריות. שירות המבחן שב על עמדתו כי אין מקום לבטל הרשעתו.

פסקור 28.11.23 - משבחתיים הליך הטיפול הפרטני (עם סיום עבودתה של הסטודנטית) המשיכה קצינית המבחן את הקשר עם הנאם. בשיחות מסר הנאם כי פתח עסק עצמאי בתחום השיפוצים וחזר על רצונו להתפתח בתחום. לדבריו, ההליך הטיפולי עזר וסייע לו בשינוי דפוסיו וכיוון מצlich לייצר שיח ותקשרות פתוחה עם הוריו ולהביא עצמו לידי ביתו. הנאם שומר על ניקיון מסמיים ומתרחק מסביבה לא מיטה. הביע רצון בהמשך הקשר הטיפולי עם קצינת המבחן. שירות המבחן שינה עמדתו והמליץ על ביטול הרשעתו, כדי למנוע פגעה באפשרויות תעסוקה בעתיד ונוכחת כוונתו להשתלב בלימודים בתחום הבניה.

פסקור 11.2.24 - הנאם המשיך בקשר עם שירות המבחן, המשיך לבטא מחויבות ורצינות להליך המשפטי ושירות המבחן שב על המלצה להשית ענישה שיקומית טיפולית, 250 שעות של"ז ולהורות על ביטול הרשעתו.

(5) **מבחןת כלכלית ותעסוקתית** - עובר למעצרו עבד הנאם בשליחויות ולפניהם עבד בעבודות זמניות, היה מצוי בחובות לבנק ולביטוח לאומי. במהלך ניהולו ההליך השתלב הנאם בעבודה במפעל לייצור פלסטיק, הגיע להסדר חובות מול הבנק, שהביאו להסרת העיקולים, אשר עמדו לחובתו. לאחרונה פתח הנאם עסק עצמאי בתחום השיפוצים (**ט"ל/4**) וכאמור לעיל בכונתו להשתלב בלימודים ולהתפתח בתחום זה.

(6) **הנזקים שנגרמו לנאם מביצוע הפעולות** - הנאם היה עוזר כשבועיים וחצי (7.4.22-24.4.22) ובתנאים מגבלים תקופה ארוכה. כל אלו, עצם ניהולו הפלילי מהווים עבورو גורם מרתק ומציב גבול, כעולה מהتفسירים.

(7) **חלוף הזמן** - חלפו כשנתיים מביצוע הפעולות, במהלךם לא הורשע בעבירות נוספות, לא נפתחו נגדו תיקים חדשים, לא נרשמו לחובתו הפרות של תנאי השחרור והוא שיתף פעולה עם שירות המבחן.

(8) **לחובת הנאשם 2 הרשעות בגין העדר מן השירות הציבורי.**

בקשת הנאשם לבטל הרשות

8. בסעיף 7 לפסק דינה ב-ע"פ 96/2003 כתב נ' מדינת ישראל (21.8.97) (להלן: **הלכת כתב**), קבעה כי הש' דורנر, כי "הימנעות מהרשות אפשרית אפוא בהצבר שני גורמים: ראשית, על הרשות פגוע **פגיעה חמורה בשיקום הנאשם**, ושנית, **סוג העבירה מספק לוותר בנסיבות המקרה המסתים על הרשותה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי העונשה האחרים המפורטים לעיל**" [ההדגשות לא במקור - זד"ל], טענת ב"כ המשימה. ב-ע"פ 8690/15 מדינת ישראל נ' פלוני (6.6.16) (להלן: **פס"ד פלוני**), אליו הפנה ב"כ הנאשם, בסעיף 9 לפסק דין, עמד כי ה' ג'oberאן על המתח בין שני השיקולים העיקריים בקשר ל"האינטרס הציבורי, הכלול את הצורך להגישים את מטרות המשפט הפלילי ולמצות את הדיון באמצעות הרשות העבריין; והאינטרס הפרטני, הכלול את הנזק הצפוי לנאשם מהרשותה תוך התחשבות בנסיבות האישיות". זהה למעשה "מקבילות הכוחות" עליה עמדו כי ה' דינו ב- עפ"ג (ב"ש) 20-07-66903 אבו מדיעם נ' מדינת ישראל (30.12.20) (להלן: **פס"ד אבו מדיעם**) וככ' ה' ברסלר-גונן ב- עפ"ג (ב"ש) 27326-12-21 קיזר נ' מדינת ישראל (9.3.22) (להלן: **פס"ד קיזר**).

9. נפסק לא אחת, כי שיקולי שיקום מהווים לא רק "אינטרס אישי פרטני" של העבריין "אללא אינטרס של הציבור בכללתו, אשר יקבל אל שורתו אזרח משוקם, בעל יכולת אמתית להוtier את העבר מאחורי" (פס"ד פלוני, סעיף 11; עניין שנידרמן, סעיף 8) - אולם במתוח בין שני שיקולים אלו, לרוב ניתן משקל רב יותר לעניין הציבורי "כלל שעסוקין בעבירה חמורה יותר". כאשר "הכלל הרחב" בכל הנוגע לנאים בנסיבות הוא "מקום שהוכחה אשמהו של אדם יש להרשיעו בדיון, שכן האינטרס הציבורי הוא שגורר, והוא ידחה במקרים חריגים בהם עלול להיווצר יחס בלתי סביר בין הנזק הצפוי מהרשותה לבין האינטרס הציבורי שבהרשות מי שעבר עבירה..." [פס"ד פלוני, סעיף 9 וראו גם ע"פ 8528/12 צפורה נ' מדינת ישראל (3.3.13) (להלן: **عنيין צפורה**); ע"פ 5102/03 מדינת ישראל נ' קלין (4.9.07); ע"פ 3301/06 בית נ' מדינת ישראל (31.10.06) ו-ע"פ 7211/04 מדינת ישראל נ' פלוני (13.3.06)].

10. נכון האמור לעיל ובහינתן כי גם לגבי קטינים, "לעתים שיקולים של הרתעה, מניעה וגמר עולמים במשמעותם על השיקול השיקומי" (פס"ד פלוני, סעיף 9) והקביעה לפיה, "על בית המשפט לבחון, בראש ובראשונה, את השאלה האם סוג העבירה וטיבה, על רקע הנסיבות הקונקרטיות של המקרה, מאפשרים להימנע מהרשותה. בשלב השני, יש להידרש לשאלה, האם עצם ההחלטה עלול לפגוע "פגיעה חמורה" בשיקומו או בעתידו של הנאשם" [סעיף 11 לפסק דין של כי ה' שם ב- עניין צפורה. ההדגשה במקור - זד"ל] - אדון תחילתה בשיקול הציבורי.

סוג העבירה, נסיבות ביצועה ושיקולי עונשה אחרים, לרבות הפסיקה הנוגנת

11. כפי שציינתי לעיל, מקובלת עלי טענת ב"כ המשימה, כי בנסיבות פגע הנאשם בערכיהם מגנים של שמירה על שלום הציבור ובריאותו וכי נגע הטעמים הוא אחד ממחוללי הפשיעה. מבלי להקל ראש בחומרת המעשים, מקובלת עלי טענת ב"כ הנאשם, כי מידת הפגיעה לא נמצאת ברף הגבהה, בהינתן נסיבות ביצוע העבירות ובכלל

זה סוג השם ונסיבות החזקתו. לצד זאת, אין מקום לקבל טיעון ב"כ הנאשם, כי מדובר בשם "קל" וכי ניתנה לגיטימציה להחזקתו ולשימוש בו. ודוק, הגדרת עבירות החזקת קנבס לשימוש עצמי כឧירה מינהלית לא מהוות הקשר לביצה, קל וחומר שאין בכך כדי להוות הקשר לביצוע עבירות חמורות יותר, כגון החזקה שלא לשימוש עצמי. במהלך הטיעונים לעונש הפנו ב"כ הצדדים לפסיקה התומכת בעמדתם. ב"כ המאשימה הפנה למקרים בהם נדחו עדירות לביטול הרשעה של עצירים נעדרי עבר פלילי ואילו ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה בה בוטלו הרשות, אף בעבירות חמורות מלאו שלפני, כמוポート להלן:

(א) רע"פ 8458/18 **שטרר נ' מדינת ישראל** (4.4.19), אליו הפניה ב"כ המאשימה - נדחו ערעור ובקשה רשות ערעור של צער (cabin 30), נעדר עבר פלילי, אשר הורשע בגידול שני שתלי קנבס במשקל 248.4 גרם לצרכתו העצמית והחזקת C-2 גרם קנבס. נקבע שלא הוכחה פגעה קשה וקונקרטיבית בסיכון שיקומו, המהווה תנאי לא-הרשעה ולא היה מקום לבטול הרשותו, חרף המלצה שירות המבחן.

(ב) רע"פ 5018/18 **בזגלו נ' מדינת ישראל** (21.10.18), אליו הפניה ב"כ המאשימה - נדחו ערעור ובקשה רשות ערעור. נקבע כי אין מקום לבטול הרשות מושגידל עם שותפו 544.80 גרם שתלי קנבס בmundha שהקימו בדירה ואשר כלל ציוד, ובנוסף החזקו 3.6 גרם קנבס לצרכיה עצמית והפריעו לשוטרים במילוי תפקידם. הושתו 3 חודי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועינוי נלוית, חרף המלצה שירות המבחן לבטול הרשעה. בדוחותיו הבקשה קבע כי לא הוכח שההרשעה פגעה בסיכון לעובוד כרופא יש להוtier זאת לגורם המוסמך. נקבע כי חומרת העבירות והנסיבות לא מאפשרת הימנעות מהרשעה.

(ג) ע"פ 4092/08 **חביב נ' מדינת ישראל** (10.9.06), אליו הפנה ב"כ הנאשם - התקבל הערעור. בגין החזקת C-20 ק"ג קנבס, 4 עבירות סחר במשקלים של מספר קילוגרמים וסיכון על מכירת 20 ק"ג קנבס - הושת צו מב奸 ל-18 חודשים. בגין תיק שצורף בו הורשע בחזקת סיכון שלא כדין, זוף, שימוש במסמר מזויף, התחזות והפרעה לשוטר במילוי תפקידו - הושתו 600 שעות של"ץ לשנה, מאסר מותנה 10,000 ל"ק קנס. המערער ביצע עבירות הסמים עת שהה בקהילה טיפולית לנפגעים סמים ולחובתו עבר פלילי עשיר. ההקללה בעונש באה בהתחשב בהודיותו, מאכתי השיקום ונסיבותיו האישיות.

(ד) ע"פ 4158/05 **מדינת ישראל נ' פראג'** (27.10.05), אליו הפנה ב"כ הנאשם - במסגרת ערעור המדינה על אי-השתתת מאסר בפועל בעבירות התפרצויות והחזקת סם מסוכן שלא לשימוש עצמי - הוסכם על 18 חודשים מב奸 טהור. נסיבות החזקת הסם שונות וחמורויות מלאו שלפני, שכן שם מדובר היה בחזקה של כ-2,000 טבליות MDMA, כ-350 גרם קוקאין וככלים להכנת הסם. קיימים שונים גם בתחום הנסיבות האישיות, שכן מדובר היה למי שעבר הליך טיפול ארכוך וממושך, שככל שילובו בקהילה טיפולית. אך, הנסיבות שלפני חמירות פחות, אולי גם הליך הטיפול ממשמעותי פחות.

(ה) עפ"ג (מחוזי-ת"א) 20-33377-03-20 **מדינת ישראל נ' אלשיך** (16.12.20) (להלן: **ענן אלשיך**), אליו הפנה ב"כ הנאשם - נדחה ערעור על ביטול הרשעה בחזקת 271 גרם קנבס בצוותא עם בן זוגה (להלן:

הנאשם הנוסף) שלא לצורך עצמית ובשתי עבירות סיווע לסחר ב-20 גרם קניבוס (10 גרם בכל פעם שבוצעו באותו יום. המשיבה הייתה כבת 20 בעת ביצוע העבירות, ללא עבר פלילי, נילהה קשר חזי עם הנאשם הנוסף, המבוגר ממנה בכ-13 שנים, הייתה בהליך "חזרה בשאלת" ובסלה מקשימים רגשיים, על רקע ניכור משפחתי. המשיבה עברה טיפול, עבדה כסיעת לרופא שניים ול마다 לתואר ראשון בסיעוד. בית המשפט קבע כי **"הרשעת המשיבה תגעה פגיעה חמורה בהמשך שיקומה ותעמיד בסיכון את מגמת השיקום החזותית..."** וכי **"הרשעתה תגרום לנזק קונקרטי להליך שיקומה הנוכחי".** עולה מהאמור, כי מעבר לכך שכמויות הסם ב-**ענין אלשיך** קטנות משמעותית מהכמות בתיק שלפני, שם מדובר בנסיבות אישיות מורכבות ובקיום נזק קונקרטי. גם נסיבות אלו לא מתקיימות בעניינו.

(ו) עפ"ג (מחוזי-ח') 28110-10-15 **מדינת ישראל נ' דוד** (17.12.15), אליו הפנה ב"כ הנאשם - בית המשפט המחוזי בחיפה דחה ערעור המדינה על סיום הליך ללא הרשעה בעבירות גידול בצוותא של 21 שתלי קניבוס במשקל כ-3.5 ק"ג, לאחר לבטים רבים. צו המבחן הוארך ל-18 חודשים וסךום הפיזי עלה ל-11,000 ₪ בלבד 5,000 ₪. בתי המשפט התחשבו בהודית המשיב, הבעת החרטה, פוטנציאל חיובי לשיקום, עליו עמד שירות המבחן וניסיונו הייחודי של המשיב, כאשר "...ברוי כי הרשעת המשיב ביצוע העבירה, יש בה כדי לascal אפשרות של המשיב לחזור לעובdotו בנמל, ומайдך אי הרשותנו לנחתת בידי ועד העובדים אפשרות מעשית לסייע בידו להשתלב חזרה במקום עובdotו, אשר משתמש עבورو לא רק מקור פרנסה אלא משענת חשובה להמשך הליכי שיקומו...".

* גם שבעניינו מדובר בהחזקת סם בכמות קטנה במחצית - הנסיבות המוחדות שפורטו ב-**ענין דוד** לא מתקיימות בעניינו של הנאשם שלפני.

(ז) עפ"ג (מחוזי-מ) 67452-12-18 **מדינת ישראל נ' בוזגלו** (7.4.19), אליו הפנה ב"כ הנאשם - נדחה ערעור על ביטול הרשעה בהספקת סם, סחר וסיווע לסחר בכמות של 50, 0.5835, 10.26 ו-9.33 גרם MDMA והחזקת סם לשימוש עצמי. נקבע כי **"סקירת פסקי הדין בסוגיות אי הרשעה מוליכה למסקנה כי קיימת קשת רחבה מאוד של אירועים חמורים שהסתמימו ללא הרשעה וקשת דומה של מעשים חמורים פחות שהסתמימו בהרשעה. בסופה של דבר, המבחן הנו פרטונאלי ולגופו של ענין"**. ובמקרה זה העדיפו בתי המשפט שיקול שיקום המשיב, צער בן 21, שנסיבות חייו הביאו להתמכרות לסמים מגיל צעיר, אשר עבר הליך שיקום וטיפול, שינוי אורחותו, התנדב באגודה למלחמה בסרטן, למד לימודי שיווק נדל"ן ותיווך בנדל"ן.

(ח) עפ"ג (מחוזי-מ) 11045-09-18 **אליאסיאן נ' מדינת ישראל** (3.3.19), אליו הפנה ב"כ הנאשם - התקבל הערעור ובוטלה הרשעה ב-2 עבירות סחר ב-103 גרם חשיש, כ-98 גרם קניבוס ובעסקה אחרת בכ-190 גרם חשיש. שם מדובר בצעיר בן 25, שירת כלחום קרבו בצה"ל ואף החל לימודים אקדמיים להנדסה מהם פרש, על רקע התמכרותו לסמים, על רקע אובדן חברו לגדר והטרואה בשל ירי והרגה. במציאות "צוק איתן". המערער עבר הליך גמילה כונה, שיתף פעולה באופן מלא וסיים ההליך בהצלחה. נסיבות אלו לא מתקיימות בעניינו.

(ט) עפ"ג (מחוזי-ים) 33947-10-17 **מדינת ישראל נ' קרוקוצקי** (3.3.19), אליו הפנה ב"כ הנאשם - נדחה ערעור על ביטול הרשעה בשל עבירות סחר בקנבסים במשקלים 2-10 גרם ובהחזקת 1 גרם קנבס. מעבר לכך שמדובר בכמותות קטנות ממשמעותית של קנבסים - נקבע **בעין קרוקוצקי** כי הוא עבר הילך שיקום ארוך ומוצלח, כאשר העבירות בוצעו על רקע משבר סביר עזיבת המסדרת החרדית ומשפחתו התנתקה ממנו. **בעין קרוקוצקי** דובר בצעיר, נעדר עבר פלילי, אשר מבקש להתגיים לצבע ונקבע כי הרשותו תסכל זאת. משכך קיימים שונים גם בהשלכות הרשעה.

(ו) עפ"ג (מחוזי-ח') 28110-10-15 **מדינת ישראל נ' דוד** (17.12.15) (להלן: **בעין דוד**) - נדחה ערעור גזר הדין ב-ת"פ 74-11-13 מדינת ישראל נ' דוד (7.9.15), אליו הפנה ב"כ הנאשם. בוטלה הרשעה בגין בצוותא של 21 שתי לי קנבסים במשקל כ-3.5 ק"ג. הושתו 180 שעות של"ז, מבחן לשנה, 5,000 ל"נ פיזיו ו-6 חודשים פסילה מותנית. בערעור צו המבחן הוואר ל-18 חודשים וסכום הפיזיו עלה ל-11,000 ל"נ.

* בעניינו, מדובר בכמות סמ' קטינה יותר ולא מדובר בגין, אך לא מתקיים הפטונצייאלי החיובי לשיקום עליו עמד שירות המבחן **בעין דוד**, שהמליץ שם על סיום ההליך ללא הרשעה, גם نوفח החשש לאבדן מקום העבודה והסיכון כי המשך העבודה יסיע בשיקומו.

(יא) עפ"ג (מחוזי-ב"ש) 53046-02-14 **טחן נ' מדינת ישראל** (2.4.14), אליו הפנה ב"כ הנאשם - התקבל הערעור ובוטלה הרשעה בגין כ-30 שתי לי קנבסים במשקל 241 גרם ובהחזקת 16 גרם קנבסים לצריכה עצמית. מעבר לשוני בכמות הסם - קיימים שונים בנסיבות. שם מדובר היה במ"ש **עשה שירות צבאי**, גם **במלחמה לבנון**, שם חווה חוותות לא פשוטות **ואף נקלע לחילוץ פצוע**, **פעולה עליה זכה בצל"ש**. המערער חוותה משברים ומצוקות אישיים. לא הייתה מחלוקת כי המערער גידל את הסם לצריכתו העצמית ועלה שעשה בו שימוש לטיפול בבעיה רפואית מסוימת. מעבר לכך שהמעערער היה ונטל אחריות על ביצוע העבירה, הפסיק שימוש בשם וקימת סבירות נמוכה שיחזר לבצע עבודות דומות, מדובר היה במ"ש שבגיל 49فشل בפלילים לראשונה בחיו והמעשה **"חריג לאורחות חייו החזובים באופן בולט וכוללים... תרומה למدينة... אורך חיים נורמטיבי תוך שהוא עובד ותרום למدينة ולחברה"**. בנוסף, נקבע כי **"הנזק שיגרם למעערער כתוצאה מההרשעה הינו ממשי ומוחשי, הן בתחום התעסוקה... והן בתחום האישי והנפשי..."** - כל הניסיבות הללו לא מתקיימות בעניינו.

(יב) עפ"ג (מחוזי-מרכז) 53504-01-11 **אלון נ' מדינת ישראל** (22.5.11), אליו הפנה ב"כ הנאשם - התקבל הערעור ובוטלה הרשעה בהחזקת 8.22 ק"ג קנבסים, שהמעערער לקח, לבקשת חברו, מublisher גידול והטמין במקום בו נתפס. הרשעה בוטלה בהינתן נסיבות ההחזקה (בשל פחד מהמגדל), הודיעתו וקיים נזק קוגניטיבי ממשמעותי (לא יוכל לייצג את ישראל כבודוקא באולימפיאדה). כן, גם כאן, מדובר באמנים בכמות גבוהה מזו שלפני, אולם בנסיבות החזקה שונות גם נסיבות אישיות שונות, לרבות קיומו של נזק קוגניטיבי.

(יג) עפ"ג (מחוזי-ח') 18588-12-09 **מדינת ישראל נ' בריה** (8.7.10), אליו הפנה ב"כ הנאשם - נדחה ערעור על גזר הדין, במסגרת הושתו מסר מותנה, מבחן, 150 שעות של"ז והתחייבות, בגין החזקת

18.09 גרם הרואין בעת ביקור בכלאי, על מי שלחויבו הרשעה קודמת בסמים. תקופת צו המבחן הוכפלה מ-18 חודשים ל-3 שנים. בתי המשפט התחשבו בחלוּף כ-5 שנים מהARIOע, במהלכם עבר הלין ארוך של טיפול לגמiliaה מסמים בסיוומו החל לנוהל אורך חיים תקין והתמיד בנקיונו מסמים.

12. עולה מהמקובץ כי בנסיבות מסוימות, גם בהחזקת סמים מסוכנים וקטלניים מלאו שלפני, לרבות הרואין, קוקאין ו-MDMA, ואף בעבירות חמורות מלאו שלפני, לרבות גידול, אספקה וסחר - ניתן לשיטם הלין בביטול הרשעה. אשר על כן, סוג העבירה, בנסיבות, מאפשר סיום ההליין ללא הרשעה

הפגיעה בנאשם, שיקולי שיקום וחירגה מהמתחם

13. הבדיקה אם יש מקום לחרוג ממתחם העונש הולם בשל שיקולי שיקום, בהתאם לסעיף 40ד לחוק העונשין, לפיו משפטת המשפט "מצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם", רשאי הוא לחרוג ממתחם העונש הולם" והבדיקה אם הנאשם עומד בתנאי הנוסף שנקבע ב-הלכת כתוב, כי "על הרשעה לפגוע פגעה חמורה בשיקום הנאשם" כראות במידה רבה זו בזו ו邏輯ically אדון בהן במקרה, כי גם(lnsibilities) שלא קשורות במעשה העבירה, אשר נסקרו לעיל. ראשית, מקובלות עלי טענת ב"כ המאשימה, כי גם(Causality) כshedover בנסיבות - לא די באפשרות תיאורטיב וועל ההגנה להראות פגעה קונקרטית. ב-ע"פ 8528/12 צפורה ב' מדינת ישראל (3.3.13), אליו הפantha ב"כ המאשימה, בו נדחו ערעור ובקשה רשות ערעור של מי שהורשע במתן אמצעים לשפע, במסגרת פרשה בה יobao לישראל, על ידי שני בלבד בטישה מרזיל, 138 אריזות סם מסוכן מסוג קוקאין, במשקל כולל של 2.150 ק"ג - קבוע כב' השם בסעיף 11 לפסק דין "בבואה בית המשפט לבחון את הנזק העולול להיגרים לנאשם, יש להתייחס לנזק מוחשי-קונקרטי, ואין להידרש לאפשרויות תיאורטיב, על פיין עלול להיגרם לנאשם נזק כלשהו בעתיד".

14. לצד זאת, נפסק לא אחת, כי הדרישה להוכחת נזק "מוחשי-קונקרטי" תוקל במקרים בהם סוג העבירה לא מחיב הרשעה "ככל שמעשה העבירה... קל יותר, אפשר כי בית המשפט יטה להסתפק בהוכחת פגעה כללית יותר", כפי שקבע כב' השם דנינו בעניין ابو מדיעם. במקרים כאלה ניתן לבחון את השיקול האישיש-שיקומי "בפריזמה מרוככת יותר" ונitin לשקל ביטול הרשעה "גם אם לא מוכיח נזק קונקרטי או אף מידת וודאות קרובה לקיומו של נזק קונקרטי, אלא אך השפעה שלילית להרשותו של המערער על עתידו המוצע וועל סיכוי להיקלט בעובודה, לפחות במגרור הציבורי'...". גם בעניין קיור קבוע כב' השם ברסלר-גונן כי ניתן להיעזר ב"מקבילית הכוחות" וכי "ככל שעצמת הפגיעה בערכיהם המוגנים פחותה, כי אז יכול יותר להניח תשתיות להראות כי הפגיעה כتوزאה מההרשותה אינה מדתית ופחות ידרש העוסה להצביע על נזקים קונקרטיים וכי יכול ונitin יהיה להסתפק בהוכחת פגעה כללית יותר".

15. ב"כ המאשימה הפantha במקרים בהם קבועו בתי המשפט, כי נוכח חומרת העבירות - על השיקול האישיש לסתת בפני האינטראס הציבורי וairo ב"כ הנאשם הפנה במקרים בהם בתי המשפט העדיפו את השיקול האישיש על פניו, כמפורט להלן:

א) רע"פ 4610/18 פלוני ב' מדינת ישראל (20.6.18), אליו הפantha ב"כ המאשימה - נדחתה בקשה

רשות ערעור של מי שהורשע בעבירות פגיעה של נג מונית. נקבע כי לא ניתן לבטל הרשעה בשל האלימות הקשה, מעשי החמורים, הצורך בהרתעת היחיד והרבים נוכח נgef האלים שפשה בחברתנו. בהינתן השוני בנסיבות המעשה ונסיבות העושה, לא ניתן להקייש לעניינו, אולם הקביעה, כי "כידוע, בית המשפט אינו מחויב לאמץ את המלצות שירות המבחן, גם שיש ליתן להן את המשקל הרואין. ראייתו של בית המשפט רחבה יותר, כוללת התיחסות למכלול של נסיבות ושיקולים, אשר אינם מננים, בהכרח, על מערכת השיקולים המנחים את קצין המבחן" רלוונטיות לעניינו.

(ב) רע"פ 462/18 **יוסף נ' מדינת ישראל** (21.5.18), אליו הפנה ב"כ המאשימה - נדחו ערעור ובקשה רשות ערעור של עו"ד שהורשע בהעלבת עובד ציבור, לאחר שקיים וגדי תובע משטרתי בנסיבות קהילתי, שככל עורך דין ונאים שהיו בbijham"ש. בית המשפט קבע כי אין להורות על ביטול הרשעה, נוכח חומרת מעשי ואופיו העבירה. נקבע כי **"עוצמת הפגיעה של המבחן 'בערך של כבוד התביעה המשפטית כמוסד' הייתה משמעותית ביותר, ונראה בבירור כי בנסיבות דנן, לא ניתן ליותר' על הרשותו של המבחן בדיון. התנאי הנוסף, לפיו על הרשותה לפגוע פגיעה קונקרטית במבחן, גם הוא אינו מתקיים בעניינו"** - הנאשם שלפני לא פגע בערכיהם אלו.

(ג) רע"פ 8215/16 **יצחק נ' מדינת ישראל** (29.3.17), אליו הפנה ב"כ הנאשם - בוטלה הרשעה בעבירות סיוע לאחר מעשה ושיבוש מהלכי משפט בפרש רצח קשה וכואבת. בית המשפט העליון קבע כי בהינתן של **"עשיה להיות השפעה שלילית להרשותו של המערער על עובdotו המקצועית ועל סיכויו להיקלט בעבודה..."**, יש מקום להורות על ביטול הרשעה.

(ד) ע"פ 8690/0 **מדינת ישראל נ' פלוני** (6.6.16), שאוזכר לעיל, אליו הפנה ב"כ הנאשם - בהינתן כי שם דבר בunner בן 16 שביצע מעשי סדום בקטין בן 5, לא ניתן להקייש לעניינו, הן נוכח השוני בנסיבות ובנסיבות האישיות והן מושם שהשיקולים הנוגעים לקטינים שונים מהשיקולים ביחס לבוגרים - **"בכל הנוגע לנאים קטינים, נקיטה בדרך של אי הרשות יתר מקובלת, שכן בית המשפט מעניק משקל מיוחד מוחך לנסיבות הפרטניות של הנאשם ולאפשרויות השיקום העומדות בפניו."**.

(ה) ע"פ 4466/13 **פורטל נ' מדינת ישראל** (22.5.14), אליו הפנה ב"כ הנאשם - בוטלה הרשעה בסיווע לאחר מעשה, של מי שהסייע שניים שדדו נג מונית ואשר סיפרו לו על השוד. קיבל 100 ל' משלם השוד על מילוטם. נקבע כי בהינתן חלקו המשני בפרש החמורה, עברו הנקי, גילו הצער, הרקע והנסיבות הנפשיים-רגשיים-אישיותיים, קבלת אחריות וקשיו להתקבל לעבודה - בוטלה הרשותו. גם שמדובר בעבירותות שונות, שbowcuu בנסיבות שונות - פסק הדיון רלוונטי בנושא יתר על הצורך להציג על פגעה קונקרטית במקום העבודה ומתן אפשרות להשתלב בחברה יצרנית ובקהילה, בעיקר כשמדבר בנסיבות שככל עתידם לפניהם.

(ו) רע"פ 2777/11 **פלונית נ' מדינת ישראל** (16.10.12) (להלן: **ענין פלונית**), אליו הפנה ב"כ הנאשם - התקבלה בקשה רשות ערעור ובוטלה הרשותה באינקוויזיציה צעדי זירות בchnerה. כלבה של המבחן,

וטרינרית במקצתה, נשך פעוטה כבת שנתיים וחצי, פצע את פניה באופן שהוא נזקקה לנитוח תחת הרדמה כללית. בית המשפט העליון קיבל את הבקשה וביטל הרשעתה נוכח הودאתה, עברה הנקי, תפוקדה הנורומטי, ההתרשות כי האירוע לא אופיני לאורחות חייה, החש מסיקול הכנסה אפשרית ברגע הציבורי בעקבות הרשעה, ומצבה הבריאותי הקשה. **ענין פלונית** שונה מעניינו לא רק מבחינת סוג ואופי העבירות ונסיבות ביצוען, על תוצאותיהן, אלא אף מבחינת הנסיבות האישיות. כך, בקבלו הבקשה, קבע כב' הש' ג'ובראן "תחושת המוסר הפנימית אינה מאפשרת הרשות המבקשת במרקחה דן. לא ניתן להתעלם מהעובדת כי המבקשת, אשר אינה צעירה, חוללה במהלך הסרטן ונמצאת לאחר שתי השתלות מכך עצם שכשלו. איןנו יכולים לעצום עינינו מול הטענה כי כובד הרשעה עלול להקשות על המבקשת במידה ניכרת את החלמתה, הקשה גם כן, כמו כן, לא ניתן להתעלם מההתרששות כי האירוע המתואר בכתב האישום הוא אירוע חד פגעי, הזר לאורחות חייה... לאור משקלם הניכר של השיקולים האישיים והנזק הנפשי והפיזי האפשרי למבקשת, פחות משקללה של חומרת העבירה, על אף שהיא אינה נפקדת מהליך האיזון והשקלול. כמו כן לא נעלמה מעניינו הפגיעה בפעטה... עוד אוסיף ואציג כי אלמלא מצבה הבריאותי של המבקשת יתכן ולא הייתה מגיע למסקנה זו". כך נקבע, כי חרף השיקולים לחומרה "ובאופן חריג, יש מקום לתת עדיפות לפן השיקומי האישי לאור מצבה הבריאותי של המבקשת". נסיבות אלו לא מתקינות בעניינו.

(ז) רע"פ 3446/10 **אלחלים נ' מדינת ישראל** (6.4.11), אליו הפנה ב"כ הנאשם - התקבלה בקשה רשות ערעור ובוטלה הרשעה בהחזקת אגרוף ברכב. לצד השוני בעבירות, קיים דמיון בטיעמים שהובילו לביטול הרשעה: גם שם, כמו בתיק שבכורת, מדובר בנאשם עציר (cabin 23), נעדך הרשעות קודמות, אשר "הרשעה עלולה לפגוע בעטידו". אלא שבונה מעניינו, שם מדובר "בצער שהשתלב במסלול של לימודי טכנולוגים, הנמצא בראשית דרכו בחיים, ועל כן נזקה של הרשעה עלול להיות רב". זאת ועוד, העבירה בתיק שלפני חמורה מה العبירה בה הוגש ובעניינו לא הונח מסד ראוי מספק, כי הרשעה תעמוד בדרכו של הנאשם שלפני מפני אפשרות להשתקם ולהזoor ולהשתלב בחברה יצירנית ובקהילה.

(ח) רע"פ 4669/09 **אבירם נ' מדינת ישראל** (11.10.09), אליו הפנה ב"כ הנאשם - התקבל הערעור ובוטלה הרשעה בסיכון חי אדם בצד בנותיב תחבורה, חרף חומרת העבירה, מהטעמים הבאים: הרשות המערערת התבססה על נוכחותה בזירה, מבלי שנטלה חלק בידי האנשים; האירוע חרג לאורחות חי המערערת ושרות המבחן לא מצא קווים עבריניים באישיותה; המערערת גיסה לצה"ל, הוגדרה כמצטינית ונשקלת בחזיב אפשרות להחתימה לשרות קבוע; ביוזמת שרות המבחן נערך הליך גישור בין המערערת לבין הקורבן, בגדרו שלימה לו 3,900 ל"כ כפיצו על חלקה בגין; נסיבותיה האישיות הקשות והרושם כי עברה הליך תיקון ממשי.

(ט) רע"פ 65/01 **כהן וימין נ' מדינת ישראל** (11.10.01), אליו הפנה ב"כ הנאשם - ניתנה רשות ערעור ובוטלה הרשעה בקשר לפשע, קיבלת דבר במירמה, מסירת ידיעה כזאת וניסו לקלד דבר במירמה בסיבות מחמירויות בהן הודה. לא רק שמדובר בעבירות שונות, אלא שמדובר במבקשים שנפלו קורבן למשעו של נוכל, אשר פיתה אותם לרמות חברות הביטוח, רימה אותם (ונגערם נוספים) ולא שיתף אותם

בפירות הבושים שקצר. קיימ שוני גם בנסיבות האישיות, בהינתן כי השנים היו בני 18 ומספר חדשם בעת ביצוע העבירות, נעדרי עבר פלילי, שירתו כלוחמים בצה"ל ולימים הרשותם מנעה מהם המשיר בשירות הקבע.

יב) ע"פ 9090/00 **שנידרמן נ' מדינת ישראל** (22.2.01) (להלן: **ענין שנידרמן**), אליו הפנה ב"כ הנאשם - הערעור התקבל ובוטלה הרשעה בקשרת קשר לפשע והחזקת נשק של מי שבעת ביצוע העבירות היה צעיר כבן 20, עליה חדש מברית המועצות, שניל אורה חיים נורמטי, סיים את התיכון באחור של שנתיים על רקע קשי הקליטה ועמד בפני גיס לצה"ל. העבירות בוצעו על רקע תקופה משברית בחיי, אשר בנוסף למשבר הקליטה וההתמודד עם השפה והתרבות החדשנות, שהובילו להתרדרות בלימודי והישגיו, מצבו הוחרב עקב מותו הפתאומי של אביו, ששימש לו דוגמא ומופת. המערער התחרט על מעשיו אף טרם הוצאה התוכנית לפועל ולמעשה נתפס עם שותפו כשהיה בדרכו חזרה לביתו. שהוא חחודש במצער ובהמשך בתנאים מגבילים. מהתשකיר עליה כי צה"ל נמנע מגיוון בשל העבירה בה הורשע וכי ביטולה יגדיל סיכון גיסו. אך, מעבר לשוני במעשים, בשונה מענינו, ב-**ענין שנידרמן** נקבע "הshareת הרשעה על כנה במקרה זה שימוש מכשול בהמשך דרך חייו של המערער ותפריע לו הן בגיןו לצה"ל והן בחיו האזרחיים בעתיד". עם זאת, וכי שצינתי לעיל, רלוונטיות הקביעה בסעיף 11 ב-**ענין שנידרמן**, כי השיקום הוא "אינו רק אינטרס של העררי ואינו רק פועל יוצא מנתינת הדעת על נסיבותיו האישיות לטובתו הוא, אלא זהו אינטרס ציבורי ממדרגה ראשונה. ענינו של אינטרס זה הוא, לתת סיכוי למי שנכשל בעבירה בנסיבות כבונינו לחזור לחברה ולהשתלב בה כאדם נורמטיבי".

יא) ע"פ 2210/94 **פלוני נ' מדינת ישראל** (16.8.94), אליו הפנה ב"כ הנאשם - בשנים 1989-1990 בהיותו קטין כבן 17, עבר המבקש עבירות ברינויו,عطין הורשע בבית משפט השלום בעושק ואיומים ונדון למסר מותנה וקנס. ערעוו לבית המשפט המחויז נדחה. בחלוף כ-5 שנים לאחר מכן בוטלה הרשותו בבית המשפט העליון. במהלך התקופה סיים שירות צבאי בצהנים ובחו"ד מפקדו ציין תפקודו הטוב והיותו בעל פוטנציאל חיובי. לפני האירוע עבד בהתקנות עם נוער ובתום שירותו הצבאי למד לתואר ראשון וכיום עובד כמורה. אמנם בתחילת הדרך הכחיש את מעשיו, אולם מהתשකיר שהוגש לבית המשפט העליון ציין כי הוא מודה. בנסיבות אלו, בהינתן שינוי המשמעויות שעבר ומשהרשעה תפגע בעתידיו וביכולתו לתרום למולדת ולכן בוטלה הרשותו. מעבר לשוני במעשים, קיימ שוני ממשמעותן בנסיבות, הן מבחינת תרומתו לחברה וחלוף הזמן והן מבחינת קיומו של נזק קונקרטי.

יב) ע"פ (מחוזי-ב"ש) 2455-09-11 **פלוראה נ' מדינת ישראל** (11.7.12.11) (להלן: **פס"ד פלוראה**), אליו הפנה ב"כ הנאשם - התקבל הערעור ובוטלה הרשעה בתקיפה בנסיבות מחמירות הגורמת חבלה של ממש לבת זוג, איומים ותקיפת בת זוג. נקבע, כי המערער "**הפיק הלחת הרואוי**" ובහינתן עמדת אשתו, הקשר החיובי בין בני הזוג והרצון לשיקם את הקשר, החחש כי "הרשעה עשויה למותט ולפגוע בהליך השיקומי שהמערער עבר" וכן "**עלולה להכשילו בקידום תעסוקתי**" וכפועל יצא "**עלולה ההרשעה לפגוע קשות בקשרי המשפחה, ביחסים בין המתלוונת והמערער**" יש מקום לחרוג מהכלול ולבטל הרשותו.

יג) ת"פ 14-06-50076 **מדינת ישראל נ'abo עסא** (14.6.15), אליו הפנתה ב"כ המאשימה - בית המשפט לא נעתר להמלצת שירות המבחן להורות על ביטול הרשות מי שאיים במילימ"סע או שאני ذكر אותן", עת החזק ברכבו, שלא כדין, סcin שאורך להבה 14 ס"מ. שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית, והמליץ לשים התקיק באופן שיקומי בשל היות הנאשם בהליך לקבלת רישון נהיגה לנוהג רכב ציבורי. נקבע כי "המדובר במקרה במעשה ברינויות המקדים סכנה של ממש למשתמשים בדרך. האיום שהפונה הנאשם היה כלפי אדם אקרי שנהג ברכב לצד, על לא עול בכספי של זה האחרון, למעט העובדה, כי עכבר את רכבו של הנאשם במספר שנית. האיום התקיים במפורש לשימוש בסcin, תוך **שהנואם מחזיק ברכבו בסcin**" - מדובר בנסיבות מעשה ונסיבות עווה שונות מלפני.

יד) ת"פ 13-12-14547 **מדינת ישראל נ' שרון** (20.3.17), אליו הפנתה ב"כ המאשימה - נדחתה בקשה לביטול הרשות טיס בחברת ישראייר, לאחר שהודה ב-2 עבירות איומים, הפרת הוראה חוקית, 4 עבירות תקיפת בת זוג, שכלו דחיפות ומשיכת המתлонנות בשערות ראשונה תוך דחיפתה מחוץ לבית, ותקיפת בת זוג שגרמה חבלות של ממש, אשר כללו שטפי דם סמוך לעינה השמאלית ובאזור השמאלי. על גזר הדין הוגש ערעור ב-עפ"ג 17-04-45797, (16.10.17), אולם ב"כ המאשימה לא הפנתה ל注明出处ו, ככל הנראה משום שפסק-הדין בערעור לא פורסם. מכל מקום עניינו שונה בתכלית מעניינו של הנאשם שלפני.

16. אכן, כפי שניתן לראות בתסaurus הראשון והשני, שירות המבחן לא המליץ על ביטול הרשות הנאשם. ככל שעבר הזמן והנאם עבר טיפול פרטני, במקביל לבדיקות נקיות מסם והבעת נוכנות להמשיך להיות בקשר רציף מול שירות המבחן - שינוי שירות המבחן המלצותו בשני תסקרים האחרונים והמליץ להימנע מהרשות הנאשם. שאיופתו של הנאשם לנשל אורח חיים תקין יצירני, כמו גם כוונתו להשתלב לימודיים בתחום השיפוצים - חשיבותם וمبرוכות, אולם אין בהן כדי ללמד על קיומו של נזק קונקרטי ואף לא **"מידת זדון"** קרובה **לקיומו של נזק קונקרטי** או **"השפעה שלילית להרשותו של המערער על עתידו המקצועית ועל סיכוייו להיקלט בעבודה, לפחות ברגע הציבורי"**, כפי ב-פס"ד **abo מדיעם** - מקובלת עלי טענת ב"כ המאשימה, כי לא ברור כיצד הרשעה יכולה לפגוע בהמשך עסקו הנאשם עצמאית בתחום השיפוצים.

17. עולה מהמקובץ, כי הנאשם לא עומד בתנאי השני שנקבע ב-**הלכת כתוב**. משכך, אין מקום להורות על ביטול הרשות. לצד זאת, בהינתן נסיבותו האישיות המורכבות, הרודאה, החרטה, שיתוף הפעולה עם הרשות ועם גורמי הטיפול והኒקון מסמים - כל אלו מובילים למסקנה, כי יש מקום לחזור ממתחם העונש משיקולי שיקום. בהקשר זה אציין, כי אף המאשימה לא חולקת על כך שהנאם עבר כברת דרך ממשמעותית במסגרת ההליך הטיפול וכי יש מקום לסתות לקולא ולהפחית חדשניים מהרף התחתון של המתחם לו עטרה.

סוף דבר

18. במסגרת גזר הדין לקחתי בחשבון את הצורך בהערכת אישיות ובהערכת הרבים, בהתאם לסעיפים 40 ו-40 ל-**חוק העונשין** ומצאת כי בעניינו של הנאשם, אמנם אין מקום לבטל את הרשות, אך יש טעימים טובים לחריגת ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום, לפי הוראות סעיף 40 ל-**חוק העונשין**. במסגרת גזר הדין נתתי דעתך להודית הנאשם בשלב מוקדם מאוד של ההליך, גילו הצער, היותו נעדר עבר פלילי, הנזקים שנגרמו

לו מבוצעו העבירות, ההליך הטיפולי אותו עבר וボ נקבע עוד להתميد. בהינתן כל אלו ובהינתן היקף שיתוף פעולה עם רשות החוק ועם גורמי הטיפול מתוך עיל - **מצאתה לנוכח לגורר על הנאשם את העונש הבא:**

א. **6 חודשים מאסר על תנאי**, למשך 3 שנים מיהום, שלא יעבור כל עבירה פשע על **פקודת הסמים**.

ב. **250 שעות לתועלת הציבור** בהתאם לתוכנית שנבנתה עבורו על ידי שירות המבחן (להלן: **צו של"ז**). ככל שייהי צריך בשינוי מקום ההשמה, שירות המבחן יבצע את התאמות הנדרשות וידוחם בבית המשפט.

ג. הנאשם יעמוד בפיקוח שירות המבחן למשך חצי שנה מיהום (להלן: **צו מבחן**).

ד. **קנס בסך 2,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורה.**

הकנס ישולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים, החל מיום 24.6.28 וכל 28 בחודש שלאחריו. אם לא יבוצע תשלום במועדו - תעמוד כל יתרת הקנס לפירעון מיידי.

ה. **3,000 ₪ התחייבות**, למשך 3 שנים מיהום, שלא יעבור כל עבירה על **פקודת הסמים**.

על הנאשם להציג על ההתחייבות היום. לא יצהיר על ההתחייבות היום - יהיה על הנאשם לרצות 30 ימי מאסר בפועל, על מנת לכפות אותו לעשות כן.

א. **12 חודשים פסילה מקבל או מהחזק רישון נהיגה על תנאי**, למשך 3 שנים מיהום, שלא עבר כל עבירה על **פקודת הסמים**.

mobher_lanaim_cinamod_batzu_mabhan_au_batzu_shel"z, yozhor_enivno_ldion_bibit_mashpat_vdinu_yigaz_machsh.

תשומת לב הנאשם כי ניתן לשלם את הקנס באחת הדרכים הבאות:

- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה www.eca.gov.il.
- מוקד שירות טלפון (ברשות עצמי) מרכז גביה - במספר * 35592 355000 או 000-2055000.
- במזומנים בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודה זהות בלבד (אין צורך בהצגת בשוברי תשלום).

לא תשמעו טענה שהנאשם לא קיבל שובי תשלום בדואר.

ניתן צו להשמדת הסמיים.

ניתן צו כללי למוציאים הנוספים: להשמיד, לחלט ולהшиб לבאים, לפי שיקול דעת היחידה החוקרת.

זכות ערעור לבית-המשפט המחויז תוך 45 ימים.

המצירות מתבקשת להעביר עותק גזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

ניתן והודיע היום, ד' אייר תשפ"ד, 12 Mai 2024, במעמד הצדדים.